

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-26S/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4021200119
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:4021200119.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej a členov senátu Mgr. Pavla Ištóka a JUDr. Iny Šingliarovej, v právnej veci žalobcu: A. B., trvale bytom C. XXX, XXX XX C., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, so sídlom Mierové námestie 1, 019 01 Ilava, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaNR/12692/2020, ČRZ: 57044/2020 zo dňa 18.05.2020, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci zo dňa 11.02.2019 (ďalej len „žiadost“) požiadal žalovaného o právnu pomoc vo veci podaného dovolania voči rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne č.k. 15Co/280/2016-15 zo dňa 29.11.2016 a č.k. 17NcC/13/2017-133 zo dňa 16.08.2017.

2. Rozhodnutím žalovaného č. sp. KaNR 9163/2019, ČRZ 33358/2019 zo dňa 07.03.2019 bol žalobcovi priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci.

3. Upovedomením o začatí konania a výzvou na vyjadrenie zo dňa 15.04.2020 (ďalej len upovedomenie) žalovaný oznámil žalobcovi, že začína konanie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci v predmetnej veci. Túto skutočnosť žalovaný odôvodnil tým, že z vlastnej činnosti zistil, aj s odkazom aj na priznané finančné zadosťučinenia Ústavným súdom Slovenskej republiky a Európskym súdom pre ľudské práva, že žalobca disponuje majetkom, na podklade ktorého si vie zabezpečiť využívanie právnych služieb. Žalovaný súčasne uviedol, že je povinný spoľahlivo zistiť skutkový stav a zároveň žalobca musí podmienku materiálnej núdze spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

4. K upovedomeniu sa žalobca vyjadril tak že vo vzťahu k majetkovým pomerom nedošlo k zmene, stále je osobou v hmotnej núdzi, čo potvrdil svojimi rozhodnutiami aj Ústavný súd Slovenskej republiky, a to rozhodnutím sp. zn.: III. ÚS 118/2020 zo dňa 02.03.2020, kde uviedol, že žalobca je osobou v hmotnej núdzi a má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. K finančným zadosťučineniam uviedol, že tieto mu neboli vyplatené, a teda nenadobudol majetok.

5. Na podklade zistených skutočností vydal žalovaný rozhodnutie o odňatí poskytovania právnej pomoci číslo: KaNR/12692/2020, ČRZ: 57044/2020 zo dňa 18.05.2020 (ďalej len napadnuté rozhodnutie).

6. Žalovaný poukázal na to, že z ním vedených spisových materiálov zistil skutočnosti ohľadom majetkových pomerov žalobcu, ktoré mohli mať vplyv na rozhodnutie o trvaní nároku na poskytovanie právnej pomoci oprávnenej pomoci.

7. Žalovaný uviedol, že v rámci správnych konaní vedených vo veciach žalobcu bolo zistené, že v roku 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn.: IV. ÚS 310/2018 a sp. zn.: III. ÚS 233/2018). Zároveň bolo zistené, že aj v priebehu rokov 2017 až 2019 bolo žalobcovi priznané finančné zadosťučinenie nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn.: I. ÚS 255/2017, sp. zn.: I. ÚS 514/2017, sp. zn.: I. ÚS 572/2017, sp. zn.: I. ÚS 642/2017, sp. zn.: I. ÚS 25/2018 a sp. zn.: IV. ÚS 310/2018).

8. Žalovanému bola (v inom konaní týkajúcom sa žalobcu) doručená odpoveď z Okresného súdu Piešťany, z ktorej vyplýva, že žalobca si zmluvne dohodol s advokátkou JUDr. Alenou Kaplanovou obstaranie / zakúpenie zájazdu pre svojho otca a žalobca uviedol, že v čo najkratšej dobe prevedie alebo dá previesť na účet advokáta sumu vo výške 2.300,00 eur. V rámci daného súdneho konania sa žalobca domáha vrátenia uvedenej sumy. Žalobca informoval žalovaného, že peňažné prostriedky boli zaplatené prevodom.

9. Dňa 04.12.2019 bola žalovanému doručená odpoveď zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý uviedol, že nevyhovel žalobcovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, nakoľko jeho majetkové pomery neodôvodňujú ustanovenie advokáta. Poukázal na to, že len nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky bolo žalobcovi od roku 2015 priznané finančné zadosťučinenie vo výške 19.000,00 eur a okrem toho bola žalobcovi priznaná aj náhrada majetkovej ujmy pred Európskym súdom pre ľudské práva, a to od roku 2016 vo výške 12.300,00 eur a v skoršom období v sume 22.600,00 eur. Zároveň žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín, v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne, kedy došlo k odňatiu oslobodenia od súdnych poplatkov žalobcovi so spätnou účinnosťou, a to z dôvodu, že majetkové a sociálne pomery žalobcu oslobodenie od platenia súdnych poplatkov neodôvodňujú.

10. Žalovaný poukázal, že žalobca sa vyjadril k zisteným skutočnostiam a postupne uviedol, že sú voči nemu vedené exekučné konania, a teda že sa k nemu žiadne peňažné prostriedky nedostanú, keďže sú zadržané súdnym exekútorom alebo sú automaticky použité na vyplatenie pohľadávok. Žalovaný však zdôraznil, že žalobca žiadne potvrdenia o uvedených skutočnostiach nepredložil.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný určil svojvoľnú lehotu 10 rokov spätne na zisťovanie príjmu, žalovaný uviedol, že vyzval žalobcu na preukázanie majetkových pomerov, a to základe novozistených skutočností s prihliadnutím na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len zákon o poskytovaní právnej pomoci). Žalovaný uviedol, že žalobcovi boli opakovane súdmi priznané a vyplatené finančné prostriedky a tieto finančné prostriedky boli vyplatené spôsobom, ktorý si určil žalobca, pričom žalobca s týmto majetkom vie disponovať. Ak žalobca tvrdil, že tieto prostriedky minul, mal túto skutočnosť preukázať. Žalovaný mohol vychádzať iba zo skutočností, ktoré sú dokázané, t. j., že žalobcovi boli vyplatené finančné prostriedky nemalej výšky a spôsobom, ktorý si určil sám žalobca, a preto má majetok, ktorým si môže zabezpečiť využívanie právnych služieb.

12. Žalovaný uviedol, že mal za preukázané, že žalobca nadobudol majetok, a to aj v posudzovanom období pri podaní žiadosti od augusta 2018 do februára 2019. V rámci tohto obdobia žalobca nadobudol finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,00 eur (nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: I. ÚS 25/2018 zo dňa 30.05.2018) a finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,00 eur (nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: I. ÚS 310/2018 zo dňa 15.11.2018). Podľa vlastných vyjadrení žalobca v posudzovanom období vyplatil svojim údajným veriteľom 2000,- Eur s dátumom 01.09.2018.

13. Žalovaný konštatoval, že aj napriek tomu, že je žalobca vo výkone trestu odňatia slobody, tak má majetok, s ktorým je schopný podľa vlastnej potreby a vlastného užívania disponovať. Uviedol, že pre posúdenie stavu materiálnej núdze v zmysle Zákona o poskytovaní právnej pomoci je rozhodujúci samotný príjem žiadateľa a jeho majetok, ako aj schopnosť s takýmto majetkom disponovať. Na výdavky žiadateľa sa pri posudzovaní stavu materiálnej núdze nemôže v zásade prihliadať. Žalovaný uviedol, že majetok, ktorý žalobca nadobudol, výrazne prevyšuje preukázané úhrady v rámci prebiehajúcich exekučných konaní.

14. Žalovaný uviedol, že vo všeobecnosti, ak dochádza ku kráteniu majetku akéhokoľvek žiadateľa o právnú pomoc nezodpovedným správaním alebo účelovými úkonmi samotného žiadateľa, čím sa snaží dostať do stavu materiálnej núdze, takéto konanie nemôže byť považované za súladné s morálnymi a právnymi princípmi. Takéto správanie je zároveň v rozpore s účelom Zákona o poskytovaní právnej pomoci. Zo správania samotného žalobcu, z jeho vyjadrení a zdokladovaných úkonov bolo preukázané, že je schopný z vlastného majetku vyplácať čiastky iným osobám, ktoré niekoľkonásobne prevyšujú hodnotu právnych služieb, v rámci ktorých žalobca žiada o poskytnutie právnej pomoci. Konanie v podobe možného zneužívania a obchádzania práva vo forme zbavovania sa majetku za účelom získania prospechu v podobe bezplatnej právnej pomoci a na to nadväzujúcich výhod nemôžu vo fungujúcom právnom štáte požívať právnú ochranu.

15. Žalovaný uzavrel, že žalobca v prípade potreby má a aj mal v mesiaci podania žiadosti a v rozsahu šesť predchádzajúcich mesiacov posudzovaného obdobia, ktorými boli aj jednotlivé mesiace od augusta 2018 do februára 2019, k dispozícii finančné prostriedky v nemalej výške a žalobca mal možnosť s týmito finančnými prostriedkami disponovať, pričom v čase podania Žiadosti žalovaného o tomto majetku neinformoval.

16. Žalovaný s poukazom na § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní právnej pomoci dospel k záveru, že nárok na poskytnutie právnej pomoci bol žalobcovi priznaný na základe neúplných údajov, a preto odňal žalobcovi poskytovanie právnej pomoci.

II. Žaloba

17. Žalobca podal dňa 05.06.2020 na Krajský súd v Nitre žalobu zo dňa 28.05.2020, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré navrhol zrušiť.

18. Žalobca uviedol, že žalovaný mu odňal právnú pomoc z dôvodu priznania finančného odškodnenia rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, avšak tieto finančné odškodnenia boli vyplatené priamo oprávneným osobám a nie žalobcovi – či už na úhradu dlhov alebo na úhradu exekúcií. Žalobca uviedol dlhy vo výške 60.000,00 eur.

19. Uviedol, že aj Ústavný súd Českej republiky konštatoval, že ak osoba, ktorá má dlhy, získa nejaký majetok a výška tohto nadobudnutého majetku neprevyšuje výšku dlhov, tak nezískala majetok, ale len možnosť zníženia dlhu. Majetok získa až vtedy, ak splatí všetky dlhy a zostane niečo navyše a majetok je len tá výška finančných prostriedkov, ktoré sú / zostanú po zaplatení dlhov. Uviedol, že predložil dokumenty o tom, že všetky priznané finančné zadostučinenia boli vyplatené priamo oprávneným osobám. Žalobca získal len možnosť zníženia dlhov, ale nie majetok – nenadobudol žiadny majetok, lebo stále má dlhy.

20. Žalobca si to, že je v hmotnej núdzi nezavinil sám, ale do dlhovej špirály sa dostal dňa 01.09.2001, keď mu policajti pri úkonoch ukradli z domu a auta výše 13 miliónov korún a žaloba, ktorú vtedy vo veci podal, nebola Okresným súdom Nitra rozhodnutá ani po viac ako 17 rokoch. Zároveň uviedol, že aj keby si hmotnú núdzu zapríčinil sám, súdy už v jeho prípade rozhodli, že to nie je zákonný dôvod na nepriznanie.

21. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný ignoroval skutočnosť, že stále má dlhy, a to aj napriek priznaným finančným zadostučineniam. Zároveň uviedol, že žalovaný nerešpektoval zákonom stanovenú lehotu na posudzovanie hmotnej núdze, ktorá je stanovená v lehote posledných 12 mesiacov a nie dobou 10 rokov.

III.

Vyjadrenie žalovaného

22. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 24.05.2021 a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný uviedol, že rozhodol o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní právnej pomoci, keďže vyšlo najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov.

23. Žalovaný konštatoval, že v konaní bolo zistené, že žalobca mal v čase podania žiadosti majetok vo výške, ktorá postačovala na úhradu prípadných právnych služieb, a teda v danom konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobca v čase podania žiadosti disponoval majetkom, prostredníctvom ktorého si mohol a vedel zabezpečiť využívanie právnych služieb. Zároveň žalovaný poukázal na to, že bolo preukázané, že žalobca vedel s majetkom disponovať. Žalobca však tieto skutočnosti v čase podania žiadosti neuviedol, a teda v konaní vyšlo najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žalobcovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov.

24. Žalovaný uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol žalobcovi odňatý nárok na právnu pomoc z dôvodu, že žalobca v čase posudzovania splnenia podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc neposkytol úplné údaje týkajúce sa jeho majetkovej situácie, zatajil skutočnosti významné pre posúdenie splnenia podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc a taktiež uviedol nepravdivé a neúplné informácie, keď v žiadosti a následne v doplnených dokladoch uviedol, že nemá majetok, s ktorým môže v prípade potreby disponovať, čo bolo v konaní nepochybne dokázané. Žalobcove tvrdenia, ktorými sa snažil preukázať, že nedisponuje majetkom považoval žalovaný za irelevantné; žalovaný odňal žalobcovi nárok na právnu pomoc z dôvodu uvedenia nepravdivých alebo neúplných údajov, čo bolo v rámci konania bez akýchkoľvek pochybností zistené a v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnené.

25. Žalovaný pri rozhodovaní postupoval v súlade so Zákonom o poskytovaní právnej pomoci za subsidiárneho použitia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok), pričom mal za to, že napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnymi predpismi.

IV.

Replika

26. Žalobca v replike zo dňa 26.11.2021 zdôraznil, že do žiadosti uviedol pravdivé údaje, keďže všetky priznané finančné zadostučinenia boli priamo a hneď vyplatené oprávneným osobám na podklade dobrovoľnej úhrady a tieto odškodnenia nikdy nemal vyplatené, a teda nemohol s nimi disponovať. Finančné odškodnenie z Európskeho súdu pre ľudské práva mu bolo priznané pred 8 rokmi a polovica bola zadržaná exekútormi a druhá bola vyplatená oprávneným osobám na podklade riadnych zmlúv. Z právneho hľadiska bol povinný priznané finančné zadostučinenia použiť na uspokojenie časti dlhov a nemohol s nimi disponovať. Mal za to, že z doposiaľ uvedených skutočností je nesporné, že žalovanému predložil pravdivé údaje, že nedisponuje a ani nedisponoval žiadnym majetkom, a teda napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nezákonné.

27. Žalovaný sa k replike žalobcu písomne nevyjadril.

V.

Verejné vyhlásenie rozsudku

28. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z.z. prešiel výkon súdnictva od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z uvedeného dôvodu je spis Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/21/2021 vedený na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. NR-26S/21/2021.

29. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z.z. v spojení s § 10 a § 13 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP) rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil dňa 13.12.2023, keďže žalobca ani žalovaný nežiadali nariadenie pojednávania vo veci.

30. Okrem uvedeného správny súd poukazuje aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj len ESLP) vo veci Varela Assalino proti Portugalsku zo dňa 25.4.2002, č. sťažnosti 64336/01, v zmysle ktorého ESLP nedospel k záveru, že článok 6 Dohovoru vždy zahŕňa právo na verejné pojednávanie bez ohľadu na povahu otázky, ktorá má byť vyriešená; je legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavky efektivity a hospodárnosti konania [rozsudok Jan-Ake Andersson proti Švédsku zo dňa 29.10.1991, séria A č. 212-B, s. 45, § 27; rozsudok D. E. proti Švédsku (č. 2) zo dňa 19.2.1998, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I, s. 168, § 46; rozsudok Schuler-Zraggen proti Švajčiarsku z 24.júna 1993, séria A č. 263, s. 19, § 58]. V konaní, v ktorom sa majú riešiť iba právne otázky, postačuje preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie a pre spor z nich vyplývajúci sa javia byť výhodnejšie skôr písomné vyjadrenia ako ústne prednesy. V predmetnom konaní sa správny súd (ktorý nie je súdom skutkovým, ale preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia, teda jeho právnu stránku) na základe predloženého administratívneho spisu zameral na skúmanie právnej otázky a správnosť aplikácie ustanovení zákona o poskytovaní právnej pomoci a Správneho poriadku, preto aj v tomto konaní možno postupovať podľa záverov ESLP vyjadrených vo vyššie citovaných rozhodnutiach a vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

VI.

Relevantná právna úprava

31. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

32. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

33. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

34. Podľa § 10 ods. 1 Zákona o poskytovaní právnej pomoci (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosťmi uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

35. Podľa § 13 ods. 2 Zákona o poskytovaní právnej pomoci (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), je oprávnená osoba povinná poskytnúť centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

36. Podľa § 13 ods. 3 Zákona o poskytovaní právnej pomoci (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), je oprávnená osoba povinná na výzvu centra preukázať skutočnosť preukazujúcu trvanie nároku na poskytovanie právnej pomoci do ôsmich dní odo dňa doručenia výzvy, ak centrum neurčilo dlhšiu lehotu.

37. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní právnej pomoci (účinnom v čase podania žiadosti a vydania napadnutého rozhodnutia), centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak vyjde

najavo, že nárok na poskytovanie právnej pomoci sa žiadateľovi priznal na základe nepravdivých alebo neúplných údajov

VII.

Posúdenie veci správnym súdom

38. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP) napadnuté rozhodnutie, ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúci jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), a dospel k záveru, že správna žaloba je nedôvodná.

39. Žalobca v žalobe poukázal výlučne na skutočnosti, ktoré sa viažu k jeho finančnej situácii, k priznaniu finančného zadosťučinenia a k tomu, že týmto finančným zadosťučinením nedisponoval, nakoľko ním uhrádzal dlhy. Uviedol, že spĺňa podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

40. Správny súd zastáva názor, že žalovaný postupoval striktnie podľa Zákona o poskytovaní právnej pomoci a svoje závery dostatočným spôsobom odôvodnil, pričom nevzhliadol žiadnu vadu v konaní a rozhodovaní žalovaného. Žalovaný vyčerpávajúcim spôsobom zistil skutočný stav veci, tento stav dostatočným spôsobom v napadnutom rozhodnutí opísal a vyvodil z toho relevantné právne závery. Zároveň po preskúmaní administratívneho spisu správny súd uvádza, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal nim tvrdené skutočnosti. Žalovaný postupoval správne, keďže žalobca v žiadosti neposkytol úplné a pravdivé informácie, ktoré bol povinný uviesť.

41. Podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní právnej pomoci je dôvodom pre odňatie poskytovania právnej pomoci aj skutočnosť, že žiadateľ vo svojej žiadosti uvedie nepravdivé alebo neúplné údaje. Tento legitímny dôsledok (uvedenie nepravdivých alebo neúplných údajov) má za cieľ, aby centrum právnej pomoci rozhodovalo o poskytnutí právnej pomoci na základe úplných a pravdivých údajov, umožňujúcim mu objektívne posúdiť, či u žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci existujú alebo neexistujú zákonné dôvody na jej poskytnutie. Ide vlastne o sankciu, ktorá má zabrániť uvádzaniu neúplných alebo nepravdivých údajov, a tým umožniť centru právnej pomoci objektívne posúdiť splnenie podmienok na poskytnutie právnej pomoci. Súčasne správny súd uvádza, že s odkazom na § 7 ods. 4 Zákona o poskytovaní právnej pomoci sa príjmové a majetkové pomery žiadateľa posudzujú za mesiac, v ktorom je žiadosť podaná, pričom sa prihliada aj na príjmy dosiahnuté za posledných šesť kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti.

42. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal prípadnými príjmami žalobcu aj za oveľa dlhšie obdobie ako šesť mesiacov pred podaním žiadosti, avšak pre napadnuté rozhodnutie bolo relevantné preukázanie uvedenia neúplných alebo nepravdivých údajov za rozhodné obdobie, a to za obdobie šiestich kalendárnych mesiacov pred podaním žiadosti, čo je v danom prípade obdobie od augusta 2018 do februára 2019.

43. V priebehu administratívneho konania bola jednoznačne preukázaná skutočnosť, že zákonná podmienka, ktorej naplnenie vedie k odňatiu poskytovania právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní právnej pomoci preukázaná bola. Žalobca totižto vo svojej žiadosti v časti E.1 – Príjmové pomery žiadateľa uviedol, že jeho príjem je vo výške cca 70,00 eur/ mesačne. Žalobca však neuviedol, že mu bolo v rozhodnom období priznané finančné zadosťučinenie, a to (vo výške 4.000,00 eur (nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: I. ÚS 310/2018 zo dňa 15.11.2018)). Uvedené skutočnosti žalobca neuviedol, čím naplnil zákonné predpoklady na to, aby žalovaný v zmysle citovaného ustanovenia Zákona o poskytovaní právnej pomoci mohol pristúpiť k odňatiu poskytovania právnej pomoci.

44. Pri rozhodovaní o odňatí právnej pomoci totiž nie je relevantné, či na strane žalobcu v čase vydania napadnutého rozhodnutia boli splnené podmienky odôvodňujúce poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ale to, či bol naplnený zákonný predpoklad definovaný v § 14 ods. 1 písm. d) zákona o poskytovaní právnej pomoci umožňujúci pristúpiť k odňatiu poskytovania právnej pomoci aj napriek tomu, že majetkové pomery žalobcu by teoreticky poskytovanie právnej pomoci odôvodňovali. Neobstojí argumentácia žalobcu, v zmysle ktorej nedisponoval finančnými prostriedkami, pretože tieto mali byť

vyplatené priamo oprávneným osobám, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci žiadne pôžičky, úvery, exekúcie prípadne iné dlhy neuviedol. Podstatnou podmienkou pri postupe podľa § 14 ods. 1 písm. d) Zákona o poskytovaní právnej pomoci je, aby žiadateľ uviedol nepravdivé alebo neúplné údaje. Vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu žalobca zamlčal / neuviedol, že získal v rozhodnom období finančné zadostučinenie, čím došlo k naplneniu § 14 ods. 1 písm. d) zákona o poskytovaní právnej pomoci, čím predstavovali informácie len o jeho príjmoch cca 70,- Eur mesačne neúplné údaje.

45. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žalobný bod uplatnený v žalobe je nedôvodný. Vychádzajúc z administratívneho spisu a z napadnutého rozhodnutia možno konštatovať, že žalovaný si zaobstaral dostatok dôkazov k rozhodnutiu, v konaní postupoval v súčinnosti so žalobcom, vo veci rozhodol vecne správne a napadnuté rozhodnutie poskytuje žalobcovi dostatočné odôvodnenie vo vzťahu k výroku napadnutého rozhodnutia. Na základe uvedených dôvodov správny súd žalobu zamietol.

46. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

47. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 v spojení s § 493e SSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).